

LA REPÚBLICA

Avui amb
El Punt Avui

Diputats suspesos

El Congrés dinamita
la separació de
poders en actuar
contra els presos

LA REPÚBLICA

Democràcia suspesa

El Congrés dinamita la separació de poders
emprenent els diputats presos

CULTURA

P28,29

La vida de Xammar, a través de la seva correspondència

Les 'Cartes d'un polemista (1907-1973)'
ajuden a resseguir 60 anys de la vida
d'un dels millors periodistes europeus

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 26 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 15009 - AVUI / Any XLI. Núm. 13879 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-16

A les urnes!

COMICIS DOBLES • Prop de 5,6 milions de catalans poden votar avui a les europees i prop de 5,4, a les municipals

En un 12% dels pobles ja se sap qui és l'alcalde

CLAU • Puigdemont i Junqueras tornen a enfrontar-se, ERC busca el 'sorpasso' municipal i Colau defensa l'alcaldia de Barcelona

L'ESPORTIU

Ni Messi, que va marcar el gol blaugrana, va poder evitar la derrota a la final de la copa per 2 a 1 ■ EFE

El Barça, sense el doblet

Els blaugrana llencen la primera part i cauen contra el València

26-M

Eleccions municipals
Eleccions europees

Els resultats i l'anàlisi, a **EL PUNT AVUI+**
TELEVISIÓ

Especial **Illa de Robinson**, a les 20 h

Segueix-ho també a www.elpuntavui.cat

I amb el diari de demà, els resultats de les municipals i les europees, poble a poble

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

EUROCREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222

www.tqeurocredit.com

121505-1196383W

EL PUNT AVUI
Avui, a partir
de les 15.45 h

T'has perdut el judici de l'1-0? El cap de setmana te'l repetim. Avui, a partir de les 15.45 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

La resposta d'avui

Q quatre diputats i més d'un milió i mig de vots suspesos; la democràcia espanyola continua en caiguda lliure cap a l'autodestrucció. I, en aquesta caiguda, hi arrossegueu les institucions, el sistema judicial, els partits i valors i drets fonamentals com ara la presumpció d'innocència i el dret a la dissidència política.

La decisió de la mesa del Congrés de suspendre els diputats electes empronats no només ha deixat en paper mullat l'oferta de diàleg, sinó que ha posat al descobert la cara més sòrdida d'un PSOE arrossegat per la dreta espanyolista i d'un Podem que fa quatre dies va donar de franc el seu vot a Batet sense tenir lligada una qüestió que era evident que es trobarien sobre la taula al cap de poques hores.

Aquest nou cop a la democràcia requereix una resposta contundent per part dels demòcrates catalans. Avui, per sort, els catalans tenim l'oportunitat de fer-ho en aquesta doble cita

El bloc del 155 continua decidit a fer callar l'independentisme. Però parlarem avui a les urnes. Cal que no les desaprofitem

electoral. Avui les urnes poden decidir que la capital del país tingui un alcalde independentista 80 anys després que l'exèrcit franquista en tragués Hilari Salvador, l'últim alcalde republicà que ha tingut Barcelona. Avui els catalans tenim l'oportunitat d'omplir els ajuntaments d'alcaldes independentistes. I avui també tenim l'oportunitat d'enviar eurodiputats independentistes a Europa, en un missatge que no passarà desapercebut al món. L'entrada d'un pres polític a l'eurocambra seria una victòria dels demòcrates per damunt d'un Estat repressor que suspèn, amenaça, coacciona i empresona líders de la societat civil i càrrecs electes. Mai unes eleccions europees havien estat tan transcendents i alhora tan útils. Cal que no les desaprofitem.

Ho hem vist, no hi ha cap dubte: el bloc del 155 continua decidit a silenciar l'independentisme. I ho ha fet a les institucions, als mitjans de comunicació, als tribunals. Però els independentistes parlarem avui de la manera més contundent que ofereix la democràcia: parlarem a les urnes.

La vinyeta

Fer

Ombres de Primavera

Imma Merino

Després d'Auschwitz

A cabava l'Ombra d'ahir comentant que Charlotte Delbo, de la qual estic llegint *La mesura dels dies*, va dir que, a més dels poemes dels quals va fer memòria i dels seus records, la solidaritat entre les deportades va ajudar-la a sobreviure a Auschwitz i després a Ravensbrück. No només la solidaritat. En una entrevista radiofònica de l'any 1974, va declarar que, malgrat l'horror del camp de concentració, "del qual no hauria revingut cap animal", considerava que hi va aprendre alguna cosa que no té preu (a més de la solidaritat, el coratge, la bondat i la generositat) que va procurar-li una gran confiança en els seus semblants, és a dir els humans, representats en el grup de presoneres polítiques franceses del qual, recollint-ne després el testimoni de les altres supervivents, formava part com a deportada.

No sé fins a quin punt el testimoni de Delbo contrasta amb el de Primo Levi a *Si això és un home*, llibre sobre la seva experiència a Auschwitz. Levi hi escriu que els deportats a l'infern del camp d'extermini van perdre la seva humanitat en ser condemnats al més extrem

“‘A Hidden Life’ reconstrueix el cas d'un pagès austríac que va pagar amb la vida la decisió de negar-se a combatre amb l'exèrcit nazi

instint de supervivència. A Canes, vaig pensar en Levi en veure *A Hidden Life*, en què Terrence Malick reconstrueix el cas real de Franz Jägerstätter, un pagès austríac que va pagar amb la vida la decisió de negar-se a combatre amb l'exèrcit nazi. En un moment del film, construït en bona part amb el testimoni de les cartes de Jägerstätter a la seva esposa Fani, l'objector de consciència,

empronat a Berlín, afirma la llibertat que sent en decidir que la supervivència no ha de ser a qualsevol preu. Hi ha una diferència respecte dels deportats: Jägerstätter va convertir-se en víctima en no voler formar part dels botxins nazis. Se li pot posar en qüestió, a Malick, que el presenti més com un sant catòlic (de fet, el 2007 va ser beatificat per Benet XVI) que com un home que, amb els possibles dubtes i febleses, adopta una decisió moral ferma. Però, en tot cas, Jägerstätter contradiu els que, al·legant que van complir ordres, han volgut justificar els seus crims.

També he pensat a Canes en Primo Levi recordant que, l'any 1997, vaig veure-hi una mala adaptació, dirigida per Francesco Rossi, del seu llibre *La treva*, en què va explicar com va haver de vagar quasi dos anys per Europa abans de retornar a casa després d'Auschwitz. Hi he pensat en saber que, alliberades per la Creu Roja a Ravensbrück, Delbo i les seves companyes supervivents van tornar a França dos mesos més tard en avió des de Suècia. Els estranys periples després d'Auschwitz.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/sidalp>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

L'equació

De les coses que recordo de quan era jove (més jove que ara, vull dir) i estudiava l'assignatura de matemàtiques a l'escola, era allò de resoldre equacions. Fossin de primer o de segon grau, i les resolguessis pel sistema que les resolguessis, es tractava d'anar aïllant les incògnites fins a trobar la solució. Ara em passa una mica això amb la situació política. Quan ara algú em pregunta allò d'"On som?" (una pregunta que abans m'atrevia a respondre amb una certa contundència), ara no sé ben bé què dir-li. I els parlo de les equacions i, sobretot, d'aïllar les incògnites. Què passarà amb la capital catalana? Qui guanyarà en les europees aquest estira-i-arrotonsa entre Junqueras i Puigdemont? I quin efecte tindrà, que les guanyi un o altre? Quina serà la força política més votada en les eleccions municipals? I en les europees? I què passarà amb les diputacions? I a les grans ciutats?

“Qui guanyarà la pugna, Junqueras o Puigdemont? Qui governarà a Barcelona? I a les diputacions?”

Afectarà, tot plegat, les relacions internes en el govern de la Generalitat? Amb qui prioritzarà pactar cada formació política? I què passa amb l'anomenat full de ruta? Existeix? N'hi haurà un de nou? I a Europa, què passarà? Tindran de veritat immunitat, Puigdemont i Junqueras, com a euro-

diputats? I què passarà amb la ultradreta a Europa? Doncs això, que avui començarem a aïllar algunes incògnites per saber cap a on anem. Com diria Montilla, avui passem de les paraules als fets. De la campanya electoral (paraules, paraules, paraules; sondejós, sondejós, sondejós) als fets objectius. Divendres ja vam aïllar la incògnita dels presos polítics al Congrés i avui n'aïllarem algunes més i començarem a saber què pensa de veritat Pedro Sánchez més enllà del que hagi pogut dir i fer aquests darrers dies en plena campanya electoral. Arribem al dia D amb moltes incògnites que resoldrem aquesta nit. I em sembla també que per resoldre l'equació final ens quedaran pendants encara algunes X i algunes Y. La més clara, la de les conseqüències d'una possible sentència condemnatòria del judici de l'1-O. I la durada de la legislatura al Parlament. Paciència, doncs, i anar aïllant les X.

De reüll Carme Vinyoles Casas Tenen nom i somnis

Davant de les càmeres un candidat juga a pilota amb ells però solen tenir mala premsa, començant per l'acrònim que despersonalitza el significat de la seva condició: MENA, menors estrangers no acompanyats, és a dir adolescents i joves que han emigrat sols deixant enrere una història personal i familiar que talla l'alè. Una candidata, fent gala del seu consubstancial llenguatge incendiari, preconitza que siguin "immediatament expulsats del territori nacional" perquè "agredeixen i terroritzen les dones". A banda que no acceptem que

Dies 1 i 2 de juny: una cita amb la història d'uns joves que ens sorprendrà

s'invoqui el feminisme per tancar el racisme i menys encara de part de qui qüestiona la nostra violència de gènere, és important no caure en la temptació d'utilitzar aquest drama humà per fer bullir el brou de l'odi, que ja ha comportat atacs a centres d'acollida dels menors, molts dels quals, advocats a viure i a dormir al carrer. Sovint es parla del que s'ignora i això no és bo. A Girona cinc joves d'entre 16 i 18 anys, en Karim, l'Ayoub, l'Ismael, en Hatim i la Yamma, ens conviden a compartir la seva dura epopeia –i la força dels seus somnis– en un suggestiu format poètic que ara no desvelarem perquè l'important és assistir a la cita els dies 1 i 2 de juny, a la plaça Mercaders, en els següents horaris a escollir: 12, 13.15, 18 i 19.30 h (projecte de Raquel Moron i Karim Sabni, coproduït per Inund'Art amb el centre cívic Barri Vell i la col·laboració de Girona Acull). Coneguem-los, aprenem, comptem amb ells (abans de parlar d'ells).

Les cares de la notícia

VICEPRESIDENT DE LA CAIXA DE SOLIDARITAT

Ernest Benach

Persistència necessària

L'entitat Caixa de Solidaritat va fer públic ahir que ha aconseguit pagar la darrera fiança provocada per les ansies de venjança de l'Estat per l'1-O però va advertir que la repressió no s'aturarà i que calen més donatius. Una entitat que no hauria d'existir però que és fonamental en aquests moments.

DIRECTOR DE CINEMA

Albert Serra

Premiat a Canes

El cineasta català Albert Serra s'ha endut el Grand Prix del jurat de la secció *Un certain regard* del Festival de Canes amb la seva nova pel·lícula, *Liberté*, que va causar impacte per la radicalitat formal amb què posa en escena la reunió en un bosc de llibertins del segle XVIII.

DIRECTORA GENERAL DE LA BRESSOLA

Eva Bertrana

Tres-cents anys de lluita

"Fa 300 anys que intenten eliminar les llengües dites regionals i no han pogut fer-ho." Les paraules són d'Eva Bertrana, la directora general de La Bressola, que ahir va celebrar, per setzè any consecutiu, que continua endavant en l'ensenyament del català a la Catalunya del Nord.

EDITORIAL

Les urnes són sempre nostres

Les eleccions municipals i europees invoquen avui els catalans a pronunciar-se, tal com van fer en les eleccions a Corts espanyoles (28-A) i al Parlament de Catalunya (21-D). En cada cas, els ciutadans van proclamar que el moviment independentista no recula, a pesar de la violència policial de l'1-O, del 155, de la presó i l'exili i d'un judici penal i mediàtic que pretén criminalitzar l'exercici del dret a l'autodeterminació i l'aspiració a tenir un estat propi. Aquesta és la lectura que es farà a Espanya i Europa dels resultats al nostre país i per això és important que els ciutadans no renunciïn a vehicular els seus anhels a les urnes.

El plebiscit entre independentistes i unionistes és permanent i inevitable, però hi ha altres qüestions en joc, com ara el mapa del poder local als més de 900 municipis de Catalunya i les quatre diputacions, en què ERC per primer cop amenaça la posició fins ara dominant del món exconvergent integrat a JxCat. El resultat a Barcelona tindrà valor afegit des d'aquest punt de vista, però també en tindrà que la capital es governi des del compromís amb el país i el dret a decidir el seu futur polític, que demana la majoria de catalans.

Hi ha una lectura interna al voltant de l'hegemonia, el lideratge i l'estratègia del moviment independentista, que pot tenir influència en les aliances i el full de ruta del procés. El triomf de Junqueras en les generals espanyoles ha marcat una tendència que caldrà veure si els ciutadans revaliden o matisen, ja sigui als ajuntaments o projectant al Parlament Europeu l'estratègia i lideratge del president Puigdemont des de l'exili a Waterloo. En tot cas, és obvi que un suport massiu i majoritari dels ciutadans a tots dos líders seria el missatge més potent des de Catalunya cap a Europa.

Tal dia com avui fa...

1 any A la corda fluixa
El PSOE registra una moció de censura i Podem li garanteix suport. Cs exigeix eleccions però rebutja una iniciativa que tingui suport independentista

10 anys Nou assaig
Corea del Nord provoca amb un nou assaig atòmic. La comunitat internacional condemna el règim estalinista unànimement.

20 anys Neteja ètnica
L'ONU denuncia l'alarmant èxode de refugiats expulsats per les forces sèrbies cap a Macedònia, uns 10.000 diaris des del 15 de maig.

Full de ruta

Joan Rueda

Mala peça per als comuns

La situació política a Catalunya i a l'Estat espanyol està absolutament condicionada per l'anomenat procés català. La incapacitat política del PP de trobar una solució política a un conflicte polític i, sobretot, l'error més greu, passar la responsabilitat als jutges, duent el tema a l'atzucac actual, fa que tot, absolutament tot, es compliqui fins a l'extrem. En l'entrevista electoral a aquest diari, l'alcalde de Barcelona i candidata a la reelecció per Barcelona en Comú, Ada Colau, afirmava que es podia treballar, gràcies a les noves majories, en, fins i tot, una reforma del Codi Penal que pogués treure el procés de la judicialització i cercar una sortida política. Divendres, però, la nova majoria d'esquerres es va fer miques i el PSOE es va tornar a ajuntar amb els seus socis del 155, el PP i Ciutadans, per suspendre els diputats electes, i no només això, per mirar de modificar la majoria parlamentària per no haver de dependre d'ERC per escollir Pedro Sánchez

Podem i En Comú Podem hauran de negociar el govern de l'Estat amb qui se salta la divisió de poders per suspendre els presos polítics que són diputats

com a president del govern. I, ara, Podem ha de negociar un govern amb aquest PSOE de Sánchez?

Una part de l'electorat de Podem vol un pacte d'esquerres però una altra no el veu clar perquè considera que no més donaria carta blanca a les polítiques del PSOE. Però, més enllà d'aquesta discussió, important en altres moments però supèrflua ara, hi ha el fet de si Podem i En Comú Podem poden arribar a acords amb els del 155. Durant la campanya, Jaume Asens ja va deixar clar que ells no marcarien cap línia vermella per negociar, i menys encara el referèndum. Lògic. Ara, es deixaran arrossegar per un PSOE que s'ha saltat la separació de poders per, en un exemple més d'aquesta operació d'estat de venjança per l'1-O, amb el suport de La Moncloa, donar un cop de mà a Manuel Marchena? Ens diran que l'alternativa és tornar a eleccions o un pacte PSOE-Ciutadans. El que és una evidència és que mentre no se solucioni el tema català no hi haurà estabilitat política. Ni aquí ni allà.

Tribuna

M. Dolors Renau i Manén. Escriptora

Crear per viure

Aquests darrers dies i amb motiu de les eleccions municipals s'ha parlat –potser no prou– d'educació. S'ha parlat de quantes llars d'infants manquen, d'on es construirà el proper institut, qui sembla que serà el proper regidor en la matèria, etc. Moltes persones pensem que tot allò que es relaciona amb l'educació és una qüestió fonamental per a un país com el nostre, per al futur però també per al present i que és molt necessari que tinguem la capacitat d'iniciar –o reiniciar– un diàleg sobre el fons d'una matèria tan principal, un diàleg que no està sent fàcil de mantenir i culminar amb propostes que garanteixin la qualitat i l'equitat d'aquest elemental dret.

PERÒ MÉS ENLLÀ de l'aspecte general n'hi ha un altre poc reflexionat i que té a veure amb com ens construïm tots plegats com a persones responsables, cíviques i, sobretot, lliures: parlo de la creativitat. Seguim programes, currículums, fem exàmens sobre matèries llunyanes en el temps i l'espai, però no som prou competents a l'hora d'extreure, descobrir i treballar el que cada persona, cada un de

nosaltres és capaç d'assolir com a resultat d'una elaboració interna, d'una barreja de sensacions o experiències o simplement del seu propi inconscient. I d'això se'n diu creativitat i és un valor primordial per a la vida. Tota persona pot ser i és, en algun aspecte, creativa, malgrat que potser ho ignora i no se sent capaç de posar dues ratlles en un paper. L'educació serveix també per desvetllar aquesta creativitat que aporta individualment i col·lectivament un gran avenç per a la societat.

I ENS FEM AQUESTA PREGUNTA: què hi per-

dem deixant sense cultivar la creativitat, ofegada entre programes i exàmens? Doncs molt. No solament perdem capacitats intel·lectuals, tècniques actuals i futures per desenvolupar-nos des d'un punt de vista econòmic, sinó quelcom molt més valuós, llibertat i autonomia perquè la persona que és capaç de crear, és i voldrà continuar sent en el futur una persona lliure, que pensa pel seu compte i defensa els propis criteris, alhora que comprèn les posicions dels altres, una persona que necessita un espai propi més enllà del que està establert, siguin paraules o formes o sigui tot el que ella requereix per produir i eixamplar l'espai vital. I el que és encara més important: amb la seva manera pròpia de veure les coses enforteix la seva consciència i desenvolupa les seves potencialitats.

AIXÒ ÉS EL QUE JO DEMANARIA als responsables d'educació i formació que preten guin tenir una responsabilitat política, tal dia com avui que tornarem a decidir a les urnes: impulsar la creativitat, treballar per a la llibertat i pels drets de la ciutadania per tal d'avançar com a societat.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Polítics, no terroristes

■ Limitar els drets polítics dels diputats catalans electes, que han estat votats per més d'un milió i mig de ciutadans, és un atac directe i inacceptable als drets fonamentals, tant dels diputats com dels seus votants. Aplicar una legislació antiterrorista creada específicament fa més de cinquanta anys per evitar que presos d'ETA poguessin presentar-se a lehendakari és una tergiversació de la llei, ja que els polítics catalans no són terroristes ni han protagonitzat cap rebel·lió militar. Aprofitar-se d'aquesta legislació per suspendre diputats electes amb l'objectiu que es redueixi el nombre d'escons necessaris per facilitar la investidura de Sánchez és inqualificable democràticament, indigna i una vergonya per al funcionament del Congrés dels Diputats. Que en un país de la UE al se-

gle XXI hi hagi diputats electes a la presó per facilitar el vot dels seus ciutadans és una situació mai vista i que posa en dubte, una vegada més, la democràcia de l'Estat espanyol. Tot el que està passant judicialment i políticament al voltant del procés català, des de l'1-O del 2017, és un gran error que la justícia europea haurà de desfer per garantir el dret futur dels seus ciutadans.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

Menjar porqueria

■ En relació amb l'impost de les begudes ensucrades, em sembla una decisió saludable i vàlida que comporta millorar la salut de la població i corregir mals costums d'alimentació que es tradueixen en un augment dels índexs de malalties com ara diabetis i hipertensió arterial, que cursen entre les principals causes al país. La idea de la salut com a respon-

sabilitat individual és una cosa que hauria de començar a l'escola promovent uns costums que ens permetessin aprendre des de la infància a fer-nos més responsables dels nostres hàbits saludables. Les fruites, verdures, hortalisses, fruita seca i cereals han estat sempre un element important en l'alimentació i ara és el moment adequat per introduir aquests canvis, que en bona lògica no ens impediran menjar de tot, encara que amb moderació.

ADE MOYA OLLER
Tarragona

Això és el que hi ha, no n'hi ha més ni n'hi haurà

■ Al Congrés i al Senat, una vegada més, s'ha pogut veure el nivell educatiu dels diputats, diputades, senadors i senadores que compondran les dues cambres en aquesta nova legislatura. La mala educació mostrada per bona part de sus-

señorías (és un dir) no és cap altra cosa que l'exteriorització d'un tarannà congènit i hereditari, que ve de lluny i que no canviarà. Per cert, què se n'ha fet, de la "cortesía" tan reclamada aquests darrers dies? Amb independència de les idees, la cultura democràtica comporta respecte envers l'adversari polític, cosa que –com s'ha pogut comprovar– en el dia d'avui és inexistent. Tanmateix, per respectar l'adversari –que no enemic– cal respectar-se un mateix, i és aquí on entra en joc la dignitat personal. Si la Marca España no estava prou deteriorada, només faltaven les imatges que s'han pogut veure avui al Congrés. Sense cap mena de dubte, a la diplomàcia espanyola, se li presenta un greu problema i se li gira feina per a quan hagi d'explicar els comportaments exhibits a l'hemicicle.
JAUME FARRÉS BOADA
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“S’ha de fer una anàlisi de què pot millorar cadascú de nosaltres”

Gerard Piqué, JUGADOR DEL FC BARCELONA

Tribuna

Josep M. Solé i Sabaté. Catedràtic d’història contemporània a la UAB

L’hegemonia marxista

Després de mitjan anys seixanta hi ha hagut una evident hegemonia cultural marxista a les universitats públiques catalanes. Actualment només sobreviu afeblida entre referències barrejades d’ecologisme, feminisme, republicanisme espanyol, nostàlgia comunista, obrerisme i enyorança d’un passat idealitzat que mai no va existir. El marxisme teòric a Catalunya sempre va ser de cartó pedra, de poca volada, com deia Josep Termes, qui en un període en fou militant i juntament amb altres historiadors i col·legues propers arribaren a formar una cèl·lula universitària clandestina.

ANTONI GUTIÉRREZ DÍAZ, *el Guti*, dirigent del PSUC, forjador clau de l’Assemblea de Catalunya, abans de morir va deixar escrit que el partit era més antifranquista que comunista, fet que explicaria els molts companys de viatge que tingué, com reconeix Joan B. Culla en les seves lúcides memòries. Un antifranquisme transversal que en la immediata postguerra va trobar en el PSUC una força política clandestina indiscutiblement obrera, resistent i catalanista. Més en haver estat esclafats l’anarquisme i nacionalisme català per la seva lluita armada coincidint amb la lluita contra el nazisme i franquisme. El PSUC seria una força de reclam en la lluita estudiantil i universitària.

EL MARXISME ES PRESENTAVA des d’una superioritat moral sobre els altres corrents ideològics. A més de la repressió ferotge, les contradiccions internes d’anarquistes i la no cohesió del nacionalisme català; el comunisme donava tot el suport a la descolonització, fet que enfortí el prestigi del partit, alhora fou qui millor va saber lluitar en la clandestinitat i donar suport al que s’anomenava “forces del treball i de la cultura”. No s’ha de menystenir l’impacte del triomf de la Revolució Cubana i el Che, esdevingut mite en el món estudiantil.

A PARTIR DEL MAIG DEL 68 a París, la Prima-

vera de Praga –els tancs soviètics esclafaren l’anhel de socialisme en llibertat– i la massacre de Tlatelolco a Mèxic el món marxista deixà de tenir un nord únic. Del maoisme a l’esquerranisme més divers i fragmentat, així situacionistes, consellistes, etc., i altre cop un nou anarquisme i un nacionalista català posaven en qüestió el marxisme, en què un professor, Manolo Sacristán, havia estat considerat quasi un profeta amb fidels seguidors.

LESQUERDA S’HAVA PRODUÏT, el marxisme es desinflava, per massa rígid, massa ideològic i també per uns guardians de les essències més doctrinàries que no casaven amb els nous temps. La mort de Franco, l’aparició creixent d’un socialisme fins llavors molt minoritari, la Transició –Transacció, en deia Josep Fontana; maquillatge polític, en deia Josep Termes–, ferí greument un concepte que anava finint lentament en els darrers redutes. Romania en alguns nuclis universitaris, en la marginalitat política, en uns partits de més de fe comunista que força de vots.

L’ENFONSAMENT DE L’URSS fou l’estocada final. Els doctrinaris clàssics es refugiaren en una barreja d’ecologisme, feminisme, universalisme i tots els més variats ismes, que tot i no fer present la idea matriu, ajudaven a condemnar un capitalisme que s’imposava a partir de la més gran de les in-

“Després de 40 anys de dictadura i 40 més d’explotació econòmica el moviment obrer s’ha quedat sense referents

justícies, de la desigualtat, d’uns mercats sense entranyes en un món globalitzat. Sense cap adversari perfilat i concret. Fins i tot la socialdemocràcia s’anava oblidant dels seus votants.

EL QUE HA FET MÉS MAL al concepte d’arrel marxista és el procés català. Davant el desig majoritari del dret a l’autodeterminació de Catalunya han canviat de rumb cada dos per tres, han fet declaracions més que diverses i oposades, han aparegut les contradiccions més notòries. Tot el que deien del dret dels pobles era pura farsa. Per això trobem un nucli notori procedent del PSUC en la fundació de Cs, ara la dreta més extrema. Per no parlar de la burla dels qui eren del PSC o progressistes de tots colors, com el traspasat Rubalcaba, que fins i tot justificaven la violència de Guàrdia Civil, institució militar, o la policia espanyola obeint l’ordre del “a por ellos”.

ELS MARXISTES que queden difuminen el llegat més fosc de Stalin, destaquen la indiscutible i noble lluita del PSUC contra la dictadura franquista però eviten la crítica a uns dirigents maldestres, pagats de si mateix, que no van saber llegir el moment històric nou per defensar el progrés social, econòmic i cultural. L’hegemonia cultural, de vegades moral, que imposaven els marxistes ha deixat una llarga ombra. No és qüestió de negar la gran importància, ineludible, de la interpretació materialista de la història, però si afirmar que ens falten molts estudis, memòries, assaigs i anàlisis per comprendre millor la societat present. Hem de poder entendre com després de 40 anys de dictadura i 40 més d’explotació econòmica el moviment obrer s’ha quedat sense referents. Hem d’entendre com poden ser cecs havent-hi milions de persones, les masses, al carrer demanant els drets de Catalunya i ells s’amaguen excusa rere excusa. Marx deia que no era marxista, per ser de pensament crític i lliure. Aquests marxistes nostres no ho són en la crítica i la defensa de la llibertat.

De set en set

Matthew Tree

A batuts

Mai no pensava que veuria el dia en què votar en unes eleccions municipals i europees seria apassionant,

però aquest dia –avui mateix– ha arribat (cal viure a Catalunya perquè aquestes coses passin). A Anglaterra, les eleccions europees també han apassionat uns quants, però per una raó diferent. Sabut és que els polítics més pro-Brexit solen ser de la ultradreta, com ara el candidat independent Tommy Robinson, un racista declarat; o bé Carl Benjamin, un candidat de l’UKIP que va dir que violaria una diputada laborista; o bé Nigel Farage, que està sent investigat pel presumpte finançament il·legal del seu Brexit Party. Què fer amb aquests polítics impressionables? Doncs, fa uns anys se’ls hauria llançat ous o tomàquets –parlo per experiència pròpia– però ara s’ha descobert una arma que fa molt més efecte: el batut. Tommy Robinson va rebre l’impacte de dos batuts de maduixa durant la seva campanya; a Benjamin li’n van llançar tres mentre predicava odi xenòfob al comtat de Devon. Fa una setmana, quan Farage va aparèixer a Edimburg, la policia va prohibir al McDonalds local que vengués batuts. (Burger King, obviat per les forces d’ordre públic, va posar un rètol a l’aparador que deia: “Servirem batuts a Escòcia durant tot el cap de setmana. Passeu-vos-ho bé!”). Farage, per cert, va ser *milks-haked* (empastifat amb un batut) el dia següent a Newcastle. A Catalunya, on els batuts es venen més aviat poc, aquesta mena de protesta, malauradament, no és viable. Però, i l’orxata?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

A 113 pobles ja se sap qui és l'alcalde

Un 12% dels municipis concorren a les eleccions d'avui amb una única llista

24 municipis perden regidors i 17 en guanyen

Catalunya tindrà 12 regidors menys pels canvis en el padró

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

**26
M**

Segona volta

TU A TU • Puigdemont i Junqueras tornen a enfrontar-se directament a les urnes d'ençà del 21-D **FITA** • ERC aspira a fer el 'sorpasso' en vots a JxCat i conquerir l'hegemonia municipal **BARCELONA** • Colau podria perdre la joia de la corona dels comuns

Emili Bella
BARCELONA

Un mes després de les eleccions espanyoles, la doble convocatòria electoral d'avui, a Europa i als ajuntaments, tanca un cicle fins als pròxims comicis al Parlament. Junts per Catalunya i ERC mesuraran forces dins de l'independentisme, amb un enfrontament directe entre Carles Puigdemont i Oriol Junqueras que no es produïa des del 21-D. Aquella va ser la primera volta entre els dos tòtems de l'independentisme, en què es va imposar, per a sorpresa de les enquestes, el president exiliat.

Amb gairebé 600.000 vots, ERC va vèncer per primera vegada en unes eleccions europees fa cinc anys, amb 46.400 paperetes més que CiU. Els republicans concorren amb el BNG i Bildu, mentre que Junts per Catalunya (amb la marca Lliures per Europa) aquesta vegada ho fa sola i posa tots els ous al cistell de l'exili. Puigdemont estarà acompanyat per Toni Comín (que prové de l'òrbita d'ERC) i Clara Ponsatí (que dona suport a la llista municipal de Jordi Graupera a Barcelona). El president vol capitalitzar els seus èxits judi-

cial a Europa i respondre amb vots a l'intent de la Junta Electoral Central d'apartar-lo de la llista. A jutjar pels caps de cartell, són les europees més catalanes, ja que el PSOE presenta Josep Borrell i el PP, Dolors Montserrat.

Els dos caps de llista independentistes, que van seguir estratègies diferents contra la repressió (quedar-se i marxar), anhelant la immunitat de l'euroacta per cercar la llibertat, però això seran pròximes pantalles. De moment, avui es visualitzarà

Els republicans van superar JxCat el 28-A en molts feus exconvergens

qui es penja la medalla de l'hegemonia en l'àmbit municipal. CiU ha estat sempre la primera força en nombre de regidors i ho és en nombre de vots des del 2011, quan va superar per primera vegada els socialistes. ERC, envalentida per haver passat al davant dels comuns en les espanyoles, vol fer el *sorpasso* a l'espai que representa JxCat als ajuntaments. El millor resultat en vots dels republicans des del 1979 va ser el 2015, amb poc

més de mig milió de paperetes. ERC parteix ara amb més de 800 candidatures municipals, més que mai, més que ningú. Al seu torn, la CUP, que va obtenir 382 regidors fa quatre anys, presenta 208 candidatures municipals, 43 llistes més que el 2015, amb Berga com a baluard.

En l'espectre unionista, el PSC ha anat davallant des del 2007 i confia en un efecte Pedro Sánchez, malgrat que l'últim dia de campanya la presidenta del Congrés, la socialista Meritxell Batet, va sus-

La suspensió dels diputats presos impacta en el final de campanya

pendre els diputats presos polítics. El PP va dividir el 2015 a la meitat la representació municipal que tenia el 2011 i s'espera que perseveri en el seu camí cap a la residualitat a Catalunya. En el cas de Ciutadans, de 7 regidors el 2011 va passar a 175 el 2015.

L'expectativa electoral de cap força no quedarà satisfeta sense un bon resultat a Barcelona. I per a ERC, els comuns, el PSC i JxCat, un bon resultat equival a obtenir l'alcaldia;

amb més èmfasi potser en el cas de l'actual alcaldessa, Ada Colau, ja que perdre la joia de la corona seria un cop molt dur per als comuns després de retrocedir al Parlament i ser superats per ERC en les espanyoles. Per als d'Oriol Junqueras, la cirereta de l'hegemonia seria vèncer a Barcelona per primera vegada des de la recuperació de la democràcia i situar Ernest Maragall a l'altra banda de la plaça de Sant Jaume. Quim Forn, pres polític, remarca des de Sotó del Real que només JxCat pot significar un canvi, ja que dona per fet que ERC i els comuns pactaran després del 26-M. Manuel Valls, camuflant Ciutadans, pretén aglutinar el vot unionista, mentre que Anna Saliente (CUP) i Jordi Graupera (Primàries) confien a treure el cap.

És clar que les motivacions de vot municipals no coincideixen amb les d'unes espanyoles, però les eleccions d'avui són també una segona volta respecte al 28-A, ja que ERC va superar JxCat en una vintena de feus, com ara Girona, Olot, Figueres, Sant Cugat del Vallès, Igualada, Vic, Manresa, Martorell, Reus, Tortosa o la Seu d'Urgell. En altres

municipis la pugna serà entre els republicans i els socialistes, com a Lleida, Tarragona o Sabadell, alcaldies que dependran en tot cas de pactes postelectorals. On el PSC aspira a mantenir-se sense més problemes és a banda i banda de Barcelona: l'Hospitalet de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet i Cornellà. En altres casos, com Badalona o Castelldefels, el PP cavalca de nou.

Les eleccions municipals també serviran per determinar, de manera indirecta, la composició de les quatre diputacions, actualment en mans de l'espai que representa JxCat.

Prop de 5,6 milions de catalans estan cridats a votar en les europees i 5,4, en les municipals, entre les nou del matí i les vuit del vespre. El dispositiu electoral mobilitzarà gairebé 6.000 agents: un miler de policies espanyols, un altre de guàrdies civils i 4.000 mossos d'esquadra, a part de les policies locals.

Per Europa es presenten 32 candidatures en circumscripció única. A l'Estat s'escullen 54 eurodiputats, però si el *Brexit* s'acabés produint, es guanyarien cinc escons més, amb probabilitat que algun anés a parar a les files independentistes. ■

L'APUNT L'últim test

Emili Bella

Aquesta nit tornarem a comptar vots independentistes. Al final tot es resumeix en això. El 26-M és l'últim test abans de les eleccions al Parlament, en l'horitzó post-sentència. Més enllà dels reequilibris interns, a l'independentisme li queda una barrera per superar en el camí de la recopilació de raons per a l'emancipació nacional, que és la del 50% dels sufragis. En el recompte eu-

ropeu és on s'apreciarà més bé la perspectiva, ja que les municipals estan més condicionades per vectors locals. Pedro Sánchez té de temps fins al pròxim plebiscit al Parlament per armar la campanya del no, partint de la suspensió com a diputats al Congrés dels presos polítics, un mal començament que avui mateix li pot esclatar a la cara.

ELECCIONS

Puigdemont i Forn (JxCat), Junqueras i Maragall (ERC), Urtasun i Colau (comuns), Borrell i Collboni (PSC), Montserrat i Bou (PP), Garicano i Valls (Cs) i Saliente (CUP), durant la campanya electoral ■ JOSEP LOSADA / ORIOL DURAN / ACN / EFE

Nou T-Cross

Pròximament a Autopodium.
#MoreThan1Thing

Gamma del nou T-Cross de 110-169 kW (de 150 a 230 CV).
Emissió de CO₂ (g/km): de 152 a 206 (NEDC: de 123 a 173). Consum mitjà (l/100 km): de 5,8 a 9,1.

Volkswagen

Autopodium Girona, Figueres, Lloret, Olot, Mont-ras i Sant Feliu de Guixols

www.autopodiumvw.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

L'eurodiputat, més car

HÀNDICAP · L'augment global d'afluència que, en coincidir municipals i autonòmiques, es preveu avui a les urnes farà difícil que la representació independentista creixi a Europa **EXEMPLE** · Un escó el 2014 va 'costar' 248.000 vots, però si avui es repetís la participació del 28-A n'hi caldrien 440.000 **FET** · Els suports que rebin ERC i JxCat fora del país poden ser decisius

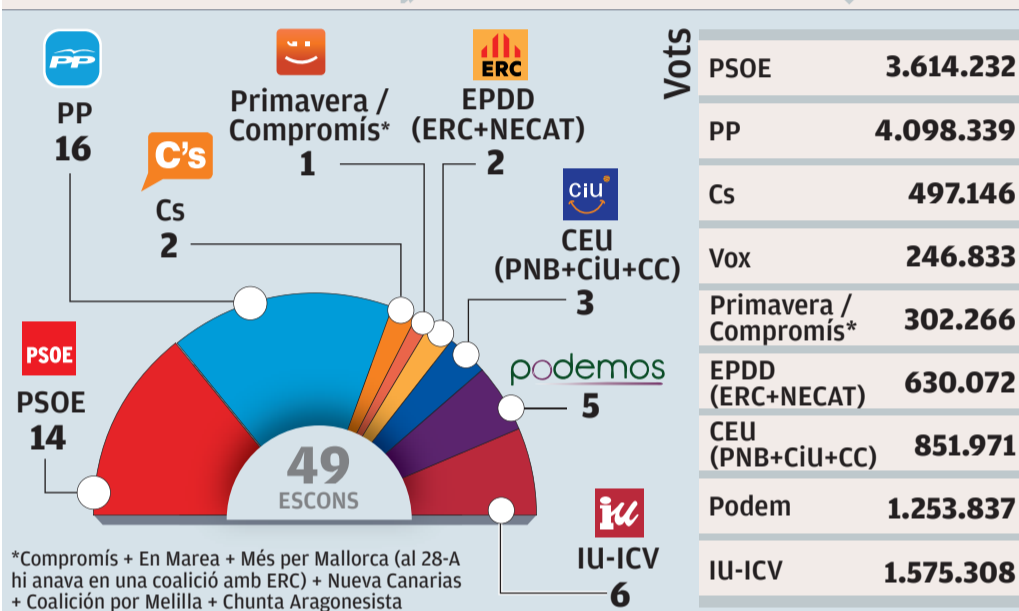
Òscar Palau
BARCELONA

Les eleccions europees d'avui es presenten com l'enèsima revàlida del procés sobiranista i una oportunitat per fer-se sentir amb més força que mai a les institucions europees. Després que les llistes on s'englobaven ERC, que va guanyar, i CiU, que va ser segona, rebessin en conjunt el 45,53% dels vots en els comicis del 2014 a Catalunya, algunes enquestes apunten ara que la suma podria assolir el 50%, un fet altament simbòlic que dependrà en gran part de si el Procés aconsegueix repetir la mobilització de fa tot just quatre setmanes en les estatals. Més important en la pràctica, això sí, serà veure com es traduiran aquests vots en escons, és a dir, quants eurodiputats defensaran a Brussel·les una República catalana –tot just tres el 2014–, fet que, en haver-hi una descripció única a tot l'Estat, dependrà també en gran part de la participació global. I el *preu* de l'escó anirà força més car que en les últimes convocatòries, perquè serà el primer cop en 20 anys que les europees no seran l'única cita del dia amb les urnes, un fet que hi ha restat afluència aquests anys i, en conseqüència, ha facilitat que amb pocs vots s'hagi obtingut representació.

Només cal veure les xifres de participació, que aquest segle no han arribat mai al 50% ni al conjunt de l'Estat ni a Catalunya, on fins i tot el 2009 es va assolir el mínim històric del 37,5%. Com ara, en canvi, les europees del 1999 també van coincidir amb les municipals, i amb les autonòmiques en diversos comunitats, i això en va fer minvar l'abstenció, tal com va passar en les primeres que es van fer, el 1987. De fet, són les dues úniques vegades que han coincidit i les dues europees en què més participació hi ha hagut (en global, un 68 i un 64%, respectivament), fet que fa preveure que avui també es dispari i que, per tant, faci més difícil que els vots independentistes, d'òbviament amb l'únic graner destacable a Catalunya, guanyin pes en el conjunt. Una dada il·lustrativa: el 2014, amb una participació del 45%, per obtenir un eurodiputat n'hi va haver prou amb uns 248.000 vots. En canvi, si avui es repetís la mobilització del 28-A en el conjunt de l'Estat, on va votar més del 75% del cens –30 punts més–, un escó a Brussel·les costaria uns 440.000 vots. Seguint

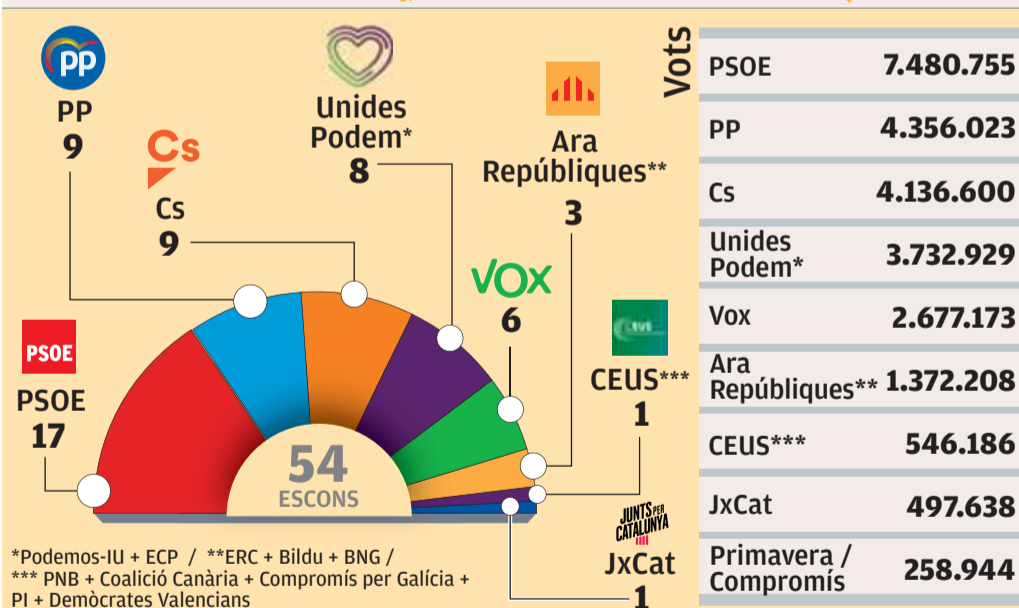
Resultat de les eleccions europees del 2014

Participació a Catalunya **47,57%** a l'Estat espanyol **45,84%**

Projecció del resultat del 28-A en les europees del 2019

Participació a Catalunya **77,59%** a l'Estat espanyol **75,75%**

Llista conjunta? Sumant els vots d'ERC i la coalició CEU, on era CiU, el 2014, la força sortint hauria obtingut els mateixos cinc escons assolits per separat, tot i que hauria fregat el sisè. En concret, li haurien faltat 9.400 vots per prendre'n un a Cs.

el fil, tot i haver assolit l'independentisme xifres de rècord el 28-A, si es fa una projecció dels eurodiputats en què es traduirien (vegeu el gràfic) quedaria en els mateixos tres (dos d'ERC i un de JxCat), quatre si s'hi suma el representant de Bildu que va segon a la llista republicana. Comptat i debatut, una representació força semblant a la del 2014. En resum, doncs, només si es manté una mobilització similar de l'electorat independentista i en canvi baixa un pèl –com de fet es preveu– la participació a l'Estat respecte al 28-A,

tindrà l'opció d'esgarrapar algun altre eurodiputat. En aquest sentit, les xifres de vot per correu demanat, l'únic termòmetre a priori objectiu, diuen que a l'Estat s'han triplicat les peticions –de 305.000 a 961.000– respecte de fa cinc anys, si bé han baixat força en relació amb els 1,35 milions de fa quatre setmanes. En canvi, a Catalunya les sol·licituds sí que s'han mantingut en termes similars (112.000 ara, per 116.000 el 28-A), molt per sobre de les vora 30.000 del 2014.

És clar que hi ha molts factors

distintius que intervenen avui i poden dibuixar un mapa molt diferent del del 28-A, començant per si el vot de les municipals condiciona el de les europees. O a l'inrevés. Les eleccions avui també s'interpretaran com un torcebraç entre les dues grans forces independentistes, i més encara perquè hi concorren com a caps de llista els seus líders: el pres Oriol Junqueras, per la coalició Ara Repúbliques –i, com a tal, també candidat de l'Aliança Lliure Europea a presidir la Comissió–, i l'exiliat Carles Puigdemont, al capdavant de Lliures per Europa. Després que el republicà refusés la possibilitat d'encapçalar una llista conjunta, serà de fet el primer cop que tots dos s'enfrontaran a les urnes des del 21-D, fet que pot mobilitzar més els seus votants i/o provocar transvasaments. El canvi d'aliances de l'un i altre també s'haurà de tenir present. A diferència del 2014, quan CiU es va presentar integrada en la coalició CEU amb el PNB i Coalició Canària, qui n'hereta ara l'espai polític, JxCat, hi concorre en solitari per la negativa d'aquests partits a associar-s'hi amb Puigdemont com a cap

ERC es va presentar en solitari el 2014 i ara ho fa en coalició, mentre que JxCat ha fet justament el procés invers

de llista, fet que a priori els debilita a tots. En canvi, ERC, que el 2014 es va presentar sola –només amb la Necat d'Ernest Maragall–, ara va en coalició amb Bildu i el BNG, fet que ja li garanteix d'entrada alguns milers de vots al País Basc i a Galícia.

Tot just aquesta serà una altra de les grans curiositats del dia: veure quin suport tenen a la resta de l'Estat les llistes de Junqueras i Puigdemont. El 2014, ERC va rebre uns 35.000 vots fora de Catalunya (sobretot a les Illes i el País Valencià), que en la pràctica van ser intrascendents en l'obtenció dels seus dos eurodiputats. Igualment, només amb els vots que CEU va rebre a Catalunya, CiU hauria obtingut ja els dos escons que va treure –un de CDC i un d'UDC–, si bé amb la resta de vots la coalició en va assolir un tercer que seria per al PNB. Avui els suports que l'independentisme rebi en altres territoris, per pocs que siguin, podrien ser decisius si els quocients de la llei D'Hondt són ajustats. Les respostes, aquesta nit. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'alcalde de Gisclareny, Joan Tor, al centre, parla amb alguns veïns a la plaça de l'Ajuntament. Tor és un dels alcaldes que ja saben que ho seran perquè no s'ha presentat ningú més ■ ACN

En 113 pobles ja se sap qui és l'alcalde

■ Un 12% dels municipis de Catalunya celebren les eleccions d'avui amb una única llista ■ A la majoria d'aquestes poblacions es presenten propostes independentistes, la major part sota el paraigua d'ERC o de Junts per Catalunya

Virtudes Pérez
BARCELONA

A molts municipis de Catalunya no caldrà esperar a fer el recompte de vots a les urnes per saber el nom de la persona que hi haurà al capdavant de l'Ajuntament els propers 4 anys. De fet, ho saben des que es van fer públiques les llistes electorals. Són els 113 pobles, el 12% dels municipis catalans, on només hi ha l'opció de votar un candidat perquè només es presenta una candidatura.

D'aquest total, 37 pobles corresponen a la demarcació de Girona, 32 a la de Tarragona, 27 a la de

Barcelona i 17 a la de Lleida. En la majoria dels casos, es tracta d'agrupacions de persones independents que es presenten sota el paraigua de formacions polítiques d'àmbit nacional. ERC i Junts per Catalunya són les formacions amb més presència. En el cas d'ERC, no es presenten amb la sigla pròpia de la formació republicana, sinó que ho fan amb un nom local, que identifica el poble, seguit de l'expressió "Agrupació Municipal". Com els socialistes ho fan sota l'epígraf de "Candidatura de Progrés".

La majoria d'aquests

Alfara de Carles: nou batlle i nou partit

Alfara de Carles, a la demarcació de Tarragona, és un dels municipis que aquest any tenen una única llista per escollir. La particularitat en aquest cas és que la llista no l'ha presentat l'alcalde, Josep Mas Sabaté, ni tampoc el partit pel qual s'havia presentat sempre, el PSC. Aquest cop, la llista –Endavant Alfara-Acord Municipal– es presenta liderada per Jordi Forné i ho fa sota el paraigua d'ERC, un partit que no tenia representació al consistori.

Però el que des de lluny o des d'una gran ciutat es veu

contradictori, al poble, on hi viuen uns 300 veïns, és el més normal del món. Mas Sabaté portava 12 anys a l'Ajuntament i 8 com a alcalde. L'agost passat va anunciar que plegaria i no hi ha hagut ningú del seu color polític que hagi volgut agafar el relleu. "Fer una llista en un poble petit és molt difícil", assegura l'alcalde.

Malgrat tot, aquest és el primer any que es presenta una llista única a Alfara de Carles. "Altres anys com a mínim n'hi han concorregut dos o tres", recorda. Això no

vol dir, però, que no puguin encabir-se en la proposta diferents sensibilitats. "Generalment en una llista hi ha gent de tots els colors. En un poble petit ens coneixem tots i el que preval és la voluntat de treballar plegats pel bé de la població, tot i que t'has de sentir còmode quan vas al Consell Comarcal", subratlla. Per Mas Sabaté, no és cap problema el fet que hi hagi una llista única. "Jo prefereixo només una. En un municipi tan petit ens coneixem tots, és millor treballar tots junts", opina.

municipis són petits, tenen menys de 1.000 habitants. Però també hi ha importants excepcions, com és el cas de Sant Julià de Vilatorrada, a Osona, que, amb 3.000 habitants, és el municipi català més gran amb una sola llista, d'ERC. Tampoc té competència aquest cop l'històric Jordi Fàbrega, a Sant Pere de Torelló, un poble de 2.400 habitants, on governa Entesa per Sant Pere des de l'any 1999.

Benissanet, a les Terres de l'Ebre, és un altre dels municipis que superen el miler d'habitants i que en canvi només té una llista, en aquest cas liderada per

Ignasi Sabater. Alcalde de Verges (CUP)

“Ens ha sorprès que ni ERC ni Junts per Catalunya es presentin”

A Verges, els primers sorpresos han estat ells, els de la CUP. En les eleccions del 2015 van obtenir la majoria absoluta i van intentar fer un govern d'unitat amb ERC i Junts per Catalunya, llavors CiU. La CUP va obtenir cinc regidors; CiU, dos, i ERC, dos més. Però cap dels dos partits va acceptar i van preferir estar a l'oposició. L'alcalde, Ignasi Sabater, que s'ha fet més popular després de ser un dels detinguts acusat d'haver ocupat les vies del TAV, concorre en solitari a les eleccions, una situació que no li acaba d'agradar. “No ho acabem d'entendre. Jo crec que com més gent estigui disposada a participar de la gestió, molt mi-

Ignasi Sabater, alcalde de Verges

llor. Per part de Junts per Catalunya ens ha arribat la dificultat

de trobar gent per formar una candidatura. Amb ERC, les relacions no han estat especialment fluïdes aquests quatre anys”, explica Sabater. El repte serà, diu, trobar “fórmules perquè sigui la gent, el poble, qui faci aquest paper fiscalitzador que hauria de fer l'oposició”, afegeix.

Malgrat tot, Sabater està content perquè ha sentit el suport de la gent. “Valorem que molta gent ens ha mostrat la seva confiança i s'ha incorporat al projecte”, manifesta. Verges té quasi 1.200 habitants i el fet que no hi hagi oposició obligarà, assegura Sabater, “a tenir una major exigència i consultar constantment la població”.

Les xifres

113

pobles de Catalunya ja saben avui qui ocuparà l'alcaldia perquè només s'hi ha presentat una única llista

27

habitants censats al municipi menys poblat, Gisclareny, on es presenta Joan Tor, alcalde fa més de trenta anys

Francesc Xavier Arbó, de la candidatura de Tots per Benissanet.

En el cas dels pobles més petits, la dificultat per fer llistes és evident. Ho expliquen els alcaldes que concorren en solitari. És el que passa, per exemple, a Gisclareny, al Berguedà, actualment el poble amb menys habitants de Catalunya. Gisclareny ha perdut 200 habitants en el darrer segle i ara només en té 27 de censats. Aquí repeteix com a únic candidat Joan Tor, que porta més de trenta anys com a batlle, ara com a independent.

Però pocs habitants no sempre és sinònim de llista única. A Savallà del Comtat, a la Conca de Barberà, hi viuen 30 veïns i aquest cop s'hi presenta l'actual alcalde, Joan Altamís, de Junts per Catalunya, però també dues llistes més, una d'elles amb la marca blanca d'ERC.

En un mapa de llistes

úniques on més del 80% són candidats independentistes, Vilanova de Prades, també a la Conca de Barberà, representa una excepció, ja que és un dels pocs municipis on el candidat que concorre a les municipals, l'actual alcalde, Artur Miró i Palau, es presenta pel PSC-Candidatura de Progrés. Sales de Llierca i Sant Miquel de Fluvià, tots dos a Girona, són també candidatures socialistes.

En aquestes eleccions hi ha hagut també un poble, Àreu, on no s'ha presentat ningú per ocupar l'alcaldia. L'últim alcalde pedani, Jordi Escolà, va morir l'octubre de l'any passat i no hi ha hagut alternativa. A l'extrem contrari es troben pobles com el cas de Valldoreix, que forma part de Sant Cugat, on els veïns han d'escollir avui dos alcaldes: el del seu municipi i el de l'entitat municipal descentralitzada (EMD). ■

Estefania Rufach. Alcaldessa d'Os de Balaguer (IOB-AM)

“Amb nuclis tan separats és molt difícil fer llistes”

A Os de Balaguer el fet que no hi hagi oposició no els ve de nou. La formació Independents per Os de Balaguer-Agrupació Municipal, formada sota el paraigua d'ERC, ja governa en solitari actualment. No hi ha hagut cap sorpresa. Estefania Rufach és l'alcaldesa i torna a repetir com a candidata. D'una banda està contenta perquè el fet que no hi hagi sortit cap contrincant vol dir, segons interpreta ella mateixa, que “tens la confiança de la gent”.

Quasi no caldria que s'esforcés per fer campanya, però aquests últims dies ha insistit a explicar als veïns la importància d'anar a votar. “El risc és que

L'alcaldesa Estefania Rufach

no hi vagin, per això els explico que és el dia també de les euro-

pees i que el seu vot compta i que també és important que entenguin que dels seus vots dependran també la composició del Consell Comarcal i de la Diputació”.

La seva ha estat una campanya molt informativa, d'explicar el seu projecte per als propers quatre anys. “És cert que no tenim nervis, que és diferent als llocs on tens una alternativa, per això també ho enfoquem diferent i escoltem molt més el que els veïns ens volen dir”, manifesta. A Os de Balaguer els nuclis estan separats. A vegades fins a 17 quilòmetres, “fet que fa que sigui molt més difícil fer llistes electorals”.

Roger Aviñó. Alcalde de Xerta (Més per Xerta-Acord Municipal)

“Considero que no és positiu per salut democràtica”

Xerta és un dels pobles que ha canviat radicalment la composició de l'Ajuntament els últims dos anys. De quatre partits han passat a dos i aquest any l'actual alcalde, Roger Aviñó, s'ha quedat sol, sense contrincant. Junts per Catalunya i el PSC han decidit no presentar-se i Ciutadans, que ho volia intentar, no ha trobat prou complicitats per formar una llista alternativa. Aviñó es presenta sota el paraigua d'ERC i tot i que veu com a positiu que “si s'ha desarticulat l'oposició és que s'han fet bé les coses”, no està content de ser l'únic aspirant. “Considero que no és positiu per salut democràtica. Sempre és bo que al ple hi

Roger Aviñó, alcalde de Xerta

estiguin representades totes les ideologies del municipi. Està

clar que no tothom pensa igual i això és bo que quedi reflectit”, afirma.

Un dels factors que influeixen en el fet que no hi hagi més llistes “és que els últims anys els partits tradicionals ja no tenen l'arrelament que tenien abans”, diu.

De tota manera, Aviñó ha insistit molt en la necessitat de participació. “És un risc. Molta gent pot pensar que no és necessari anar a votar i això pot fer baixar la participació”, subratlla. Per això s'ha dedicat a recordar als veïns que avui també s'hi juguen el resultat de les europees i del Consell Comarcal i de la Diputació.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

24 municipis perden regidors i 17 en guanyen

■ Catalunya tindrà 12 regidors menys pels canvis en el padró ■ Girona és l'única capital que creix, de 25 a 27

Virtudes Pérez
BARCELONA

Els canvis en el padró municipal han acabat modificant a l'alça o a la baixa el nombre de regidors en 41 dels 948 municipis de Catalunya. D'aquest total, 24 localitats han perdut regidors i 17 n'han guanyat. En xifres absolutes, però, Catalunya perdreà aquest mandat només 12 regidors, ja que, tot i que en perd 48, en guanya 36, un grapat important dels quals a la demarcació de Girona.

De fet l'única demarcació que guanya regidors és la de Girona. La ciutat de Girona és l'única capital que creix, de 25 a 27, i Cassà de la Selva és l'únic municipi de tot Catalunya que en lloc de 2 augmenta 4 regidors, de 13 a 17. Només perden regidors els ajuntaments de Castellfollit de la Roca, que passa de 9 a 7, i la Cellera de Ter, que en tenia 11 i ara en tindrà 9.

La demarcació de Tarragona perd 10 regidors, el mateix nombre que perd la Catalunya Central. Lleida en perd una dotzena. A Tarragona només creix en

Quan l'alcalde és l'únic regidor

Els municipis de menys de 100 habitants es poden governar amb 3 regidors o bé només amb un alcalde, que cada cop que ha de decidir alguna qüestió important convoca tot el poble al denominat Consell Obert. Gisclareny, el poble menys poblat de Catalunya, fa molts anys que va optar per aquesta opció, com també ho va fer el 2015 Joan Altimís, alcalde de Savallà del Comtat, a la Conca de Barberà. Al poble hi ha uns seixanta veïns en el padró però hi viuen una trentena. Altimís s'hi presenta per Junts per Catalunya, però aquest cop hi ha dues llistes més, una d'ERC. "Aquí els mecanismes

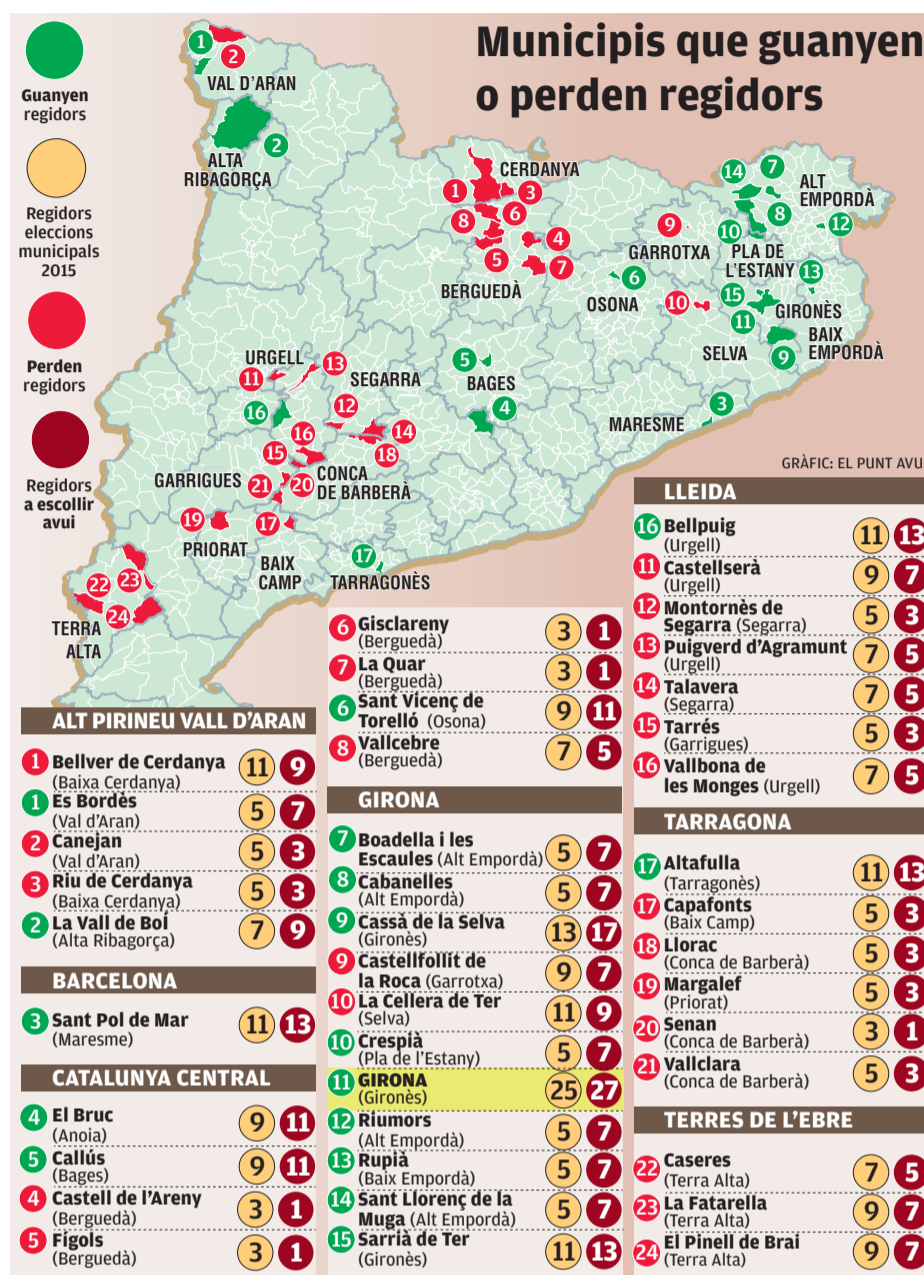
Joan Altimís és l'alcalde

són molt diferents dels d'un poble gran", explica Altimís, que no està preocupat pels resultats. "Si guanyo, bé i si no, cap a casa", afirma. Així sí, diu: "Qui entri podrà tornar a escollir entre 3 o 1 regidor."

regidors Altafulla (en perden Capafonts, Llorac, Margalef, Senan i Vallclara), a Lleida ho fa l'Ajuntament de Bellpuig (decreixen els de Castellserà, Montornès de Segarra, Puigverd d'Agramunt, Talavera, Tarrés i Vallbona de les Monges) i a la Catalunya Central guanyen regidors el Bruc, Callús i Sant Vicenç de Torelló (i en perden els municipis de Cas-

tell de l'Areny, Fígols, Gisclareny, la Quar i Valcebren).

A la demarcació de Barcelona només es veu modificada la composició de Sant Pol de Mar, que guanya 2 regidors, mentre que a les Terres de l'Ebre no hi ha cap municipi que sumi regidors, donat que els ajuntaments de Caseres, la Fatarella i el Pinell de Brai en perden 2 cada

Unes 300 persones protesten davant la seu del PSC a Girona

Lurdes Artigas
GIRONA

Unes tres-centes persones van protestar ahir a la tarda davant la seu del PSC a Girona en contra de la suspensió dels diputats electes al Congrés. S'hi van poder veure lemes com ara "PSC/PSOE no teniu ver-

gonya" i sentir càntics com "els nostres vots no se suspenen", "U d'Octubre, ni oblit ni perdó" i "llibertat presos polítics". La mobilització va ser convocada divendres a la nit per l'ANC Girona i va ser secundada ahir per Girona Vota, la plataforma que agrupa les 18 entitats i for-

Un moment de la concentració ahir davant la seu del PSC a Girona ■ L. ARTIGAS

tant l'alcalde, que pot decidir en últim extrem si es queda sol o amb 3 regidors.

A partir d'aquí, es va augmentant, sempre de 2 en 2. Així, de 101 a 250 habitants, en corresponen 5; de 251 a 1.000, en corresponen 9; de 2.001 a 5.000, 11; de 5.001 a 10.000, 13; de 10.001 a 20.000, 17; de 20.001 a 50.000, 21, i de 50.001 a

100.000, 25. A les poblacions que tenen més de 100.000 habitants, se'ls atorga 1 regidor més per cada 100.000 habitants o fracció i se n'estableix 1 d'extraordinari si el nombre resultant és parell. Això es fa perquè sempre hi ha d'haver un nombre senar de regidors per garantir que en qualsevol votació no hi pugui haver empats. ■

macions sobiranistes de la ciutat. En els parlaments es va subratllar que "cal arribar on calgui per denunciar les vulneracions" però "conscients que l'única sortida passa per la independència", frase que va ser rebuda amb un fort aplaudiment i crits a favor de la independència.

També hi va haver protestes davant de seus del PSC d'altres ciutats catalanes i els CDR es van concentrar a Barcelona davant les seus del PDeCAT i ERC, en aquest cas per demanar la implementació de la República. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Menys audiència i vot per correu

El nombre de televidents dels debats europeu i municipal de Barcelona va caure a la meitat respecte a l'audiència del debat de les generals, a TV3 i 324. Les sol·licituds de vot per correu han disminuït només un 3% respecte al 28-A.

Els candidats a les europees junt amb el moderador en el debat de TV3 i 324 ■ ORIOL DURAN

Xavier Miró
BARCELONA

L'expectativa ciutadana a Catalunya per les eleccions municipals i europees d'avui ha estat menor que per la votació al govern d'Espanya de fa un mes, si és que això es pot concloure de la caiguda de les audiències televisives dels debats a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). Més arriscat és concloure-ho del vot per correu, que, tot i que aquests dies ha registrat un descens de sol·licituds respecte dels comicis de l'abril, la reducció és percentualment poc important, d'un 3%.

Pel que fa als debats de candidats emesos simultàniament per TV3 i 324, el debat del 24 d'abril —a quatre dies de la votació— va tenir una audiència de 778.000 espectadors i fins a 1.776.000 de quota acumulada —el nombre d'espectadors que, com a mínim, es van connectar durant un minut a la retransmissió—. Però en el debat de candidats europeus, emès el dia 14 passat, l'audiència va caure a menys de la meitat, amb 308.000 televidents, i un acumulat d'1,1 milions d'espectadors esporàdics. Tot i una certa recuperació en el debat dels candidats barcelonins d'aquest dimarts, l'audiència simultània de TV3 i 324 no va arribar als 324.000 espectadors, molt lluny del registre de les eleccions generals.

Si fins al divendres 26 d'abril van ser 116.218 els catalans i catalanes que van sol·licitar votar per correu en les eleccions a les Corts, aquest cop ho han fet 112.856, això és 3.362 menys (3%). Segons les dades de la delegació del govern espanyol, el nombre de sol·licituds de residents a l'estranger ha caigut força, de 29.301 a 19.804. ■

847895413820

PUCCINI
9 —
28 JUNY

20¹
Liceu
Opera
Barcelona

MÉS VIUS
QUE MAI

COMPRAR
D'ENTRADES
A LICEU.CAT
D'11 A 178 €

VIURE PER L'ART I MORIR PER AMOR

TOSCA

ÀRIES DE GRAN BELLESA EN UNA DE LES ÒPERES ITALIANES MÉS CÈLBRES

DIR. MUSICAL John Fiore DIR. ESCENA Paco Azorín CAST Liudmyla Monastyrskaya / Tatiana Serjan (Flòria Tosca), Jonathan Tetelman / Roberto Aronica (Mario Cavaradossi), Erwin Schrott / Lucio Gallo (Baró Scarpia), Stefano Palatchi (Cesare Angelotti), Enric Martínez-Castignani (Sagrístà), Francisco Vas (Spoletta), Josep-Ramon Olivé (Sciarrone), Marc Pujol (Carceller), Inés Ballesteros (Pastoret)

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU DIR. COR Conxita Garcia
VEUS - COR INFANTIL AMICS DE LA UNIÓ DIR. COR INFANTIL Josep Vila i Jover

LICEU.CAT - 902 787 397 #TOSCALICEU

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

L'ANÀLISI

Jordi Panyella

El vot útil, a un pas de conquerir Barcelona

Al país dels indecisos, el vot útil guanya. En poques eleccions com les que se celebren avui, aquesta espècie de fantasma inanimat que pren vida cada cop que les urnes tornen als col·legis de votació, i que els politòlegs anomenen el vot útil, serà més determinant que mai per decidir quina persona ocuparà durant els propers quatre anys la cadira d'honor de l'alcaldia de Barcelona.

La cursa electoral va començar molt igualada i ha acabat amb la mateixa sensació d'empat tècnic entre les forces que tenen possibilitats reals de ser la més votada. Influenciades pels sondejos que durant la campanya van fent per seguir l'evolució de la intenció de vot, les diverses formacions polítiques han tingut la sensació d'avançar o retrocedir unes dècimes durant aquests quinze dies, i sobre la base d'aquestes percepcions han modelat el discurs.

Però el cert és que més determinant que qui és que arribarà a la jornada d'avui encapçalant els sondejos d'opinió, ho serà la gran bossa de barcelonins que encara estan indecisos i que la seva opció de vot no es definirà fins pràcticament trobar-se davant per davant de les paperetes. Molts d'aquests votants és probable que acabin optant no pel partit de la seva preferència sinó per prestar el vot a un altre candidat de la ideologia que els és més propera, sigui amb la lògica esquerra o dreta, sigui amb l'esquema de catalanisme o espanyolisme.

En aquest context, tot està obert i tot és possible i el resultat dependrà de l'efecte que hagin tingut en l'electorat les crides que de manera insistint i reiterada han fet aquests últims dies els líders polítics a concentrar el vot. També dependrà de l'efecte xuclador o colador –és a dir, allí on els vots es centrifuguen o es perden, aigüera

avall– que tindran opcions aparentment minoritàries, però atractives, com la que lidera Jordi Graupera, que encara s'ha de veure fins a quin punt condicionarà les possibilitats d'un dels candidats més ben posicionats, Ernest Maragall.

És per això que en els últims dies de campanya la candidatura d'ERC ha insistit a concentrar el vot dels electors sobiranistes, conscients que encara hi ha ciutadans que dubten entre l'opció trencadora de Graupera, la de l'impacte que busca fer alcalde un pres polític o la possibilista de donar l'alcaldia a una força independentista.

Aquest és el mateix raonament que han fet els estratèges de la campanya electoral d'Ada Colau. Les dues intervencions públiques de l'encara alcaldessa, a la plaça de Catalunya i al barri de la Prosperitat, van tenir com a punt en comú el missatge clar i nítid del vot útil del sector progressista.

Una urna, ahir, en espera dels vots que rebrà avui ■ EFE

“Som el vot útil de l'esquerra a Barcelona”, va proclamar la mateixa Colau divendres, donant per fet que la tercera opció en discòrdia segons les enquestes, el PSC, “no té res a fer”. És per això que va demanar als que van votar Pedro Sánchez fa un mes que ara li facin confiança.

A les files socialistes no es pensa de la mateixa manera, i Jaume Collboni ha fet una campanya similar a la de Colau, de menys a més, acabant amb bones sensacions i desplegant una estratègia clara de passar el rascllet entre els votants espanyolistes, allò que ara s'anomena constitucionalistes. El candidat socialista ha fet servir inclús el recurs de parlar en castellà, “para que me entiendan todos en Barcelona” (sic), amb una clara picada d'ullet al votant fronterer entre els socialistes i Ciutadans. El que és cert és que Manuel Valls, desnonat a les enquestes, no els necessitarà. ■

**soluciones
energéticas**

**Reformes integrals, calefacció, fontaneria,
electricitat, aire condicionat, gas, energia solar**

QUALITAT DE SERVEI

**Truca'ns al
93 795 89 87**

www.solucionesenergetiques.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La independència suma

FET Les forces independentistes recuperen la majoria absoluta al Parlament amb la substitució de Sànchez, Rull i Turull, que fins ara no votaven **MÉS** La substitució de diputats deixa Mascarell com a relleu de Puigdemont si avui obté escó a Europa

Emma Ansola
BARCELONA

Les forces independentistes al Parlament, JxCat, ERC i la CUP, ja tornen a ser majoria a l'hemicicle després que els diputats Jordi Sànchez, Jordi Turull i Josep Rull hagin estat substituïts. Els tres diputats no van acceptar delegar el seu vot ni ser substituïts seguint les instruccions dictades pel jutge d'instrucció Pablo Llarena, igual que l'expresident a l'exili, Carles Puigdemont. Tampoc té delegat el vot l'exconseller Toni Comín, motiu pel qual la suma del bloc independentista només arribava als 65 escons. Una xifra que empatava amb el nombre de cadidres que sumen els grups de l'oposició Cs, PP, el PSC, Catalunya En Comú Podem i el PP.

Amb la substitució dels tres diputats de JxCat ara es pot trencar l'empat. Tanmateix, tot i arribar a tocar la majoria absoluta, no són gaires les votacions en què les tres forces s'uneixen per sumar a l'hemicicle, ja que continuen mirant-se de reüll a l'hora de decidir el sentit de vot sobretot pel que fa als temes més relacionats amb la causa independentista.

Dependrà del que passi avui que els 68 escons que marca el llindar

Els portaveus dels diferents grups parlamentaris indiquen als seus diputats el que han de votar. Els independentistes han recuperat la majoria al Parlament ■ ACN

de la majoria absoluta es puguin superar i arribin als 70 diputats que van escollir els votants del 21 de desembre del 2017, ja que, si Puigdemont i Comín obtenen escó a l'eurocambra, hauran d'abandonar el seu lloc a la cambra catalana i ser substituïts, amb la qual cosa JxCat recuperarà un vot i ERC, l'altre.

Catalunya En Comú Podem també ha recuperat els dos vots que li

van marxar quan els llavors diputats del grup, Elisenda Alamany i Joan Josep Nuet, van decidir marxar al grup mixt. Finalment, amb les eleccions a les Corts espanyoles i a les municipals de Barcelona tots dos polítics van acabar per abandonar la cambra i el partit els va poder substituir per Marc Parés i Concepción Abellán, que ja es van estrenar en l'últim ple.

Mascarell per Puigdemont?

Tot fa preveure que la setmana que ve, en el ple que comença dimecres, s'estrenaran com a diputats els substituïts de Sànchez, Rull i Turull. Ells són el conseller d'Interior Miquel Buch, l'advocada Elena Fort i Josep Puig, un dels fundadors d'Els Verds-Alternativa Verda. El lloc de la diputada Laura Borràs, ara al Congrés, l'ocuparà la jurista Glòria Freixa. I si una exconsellera de Cultura marxa, ara podria entrar un exconseller del mateix ram. El ball de cadidres a causa de les substitucions deixa a les portes d'entrar al Parlament l'actual delegat del govern a Madrid, Ferran Mascarell. Es dona la circumstància que si finalment Puigdemont obté avui un escó al Parlament Europeu i, per tant, està obligat a renunciar al seu lloc a la cambra catalana, el seu substitut seria Mascarell, seguint l'ordre de llista. Cal assenyalar, però, que aquest polític també es presenta avui a les municipals per JxCat en el quart lloc de la llista. Els càrrecs de regidor i diputat són compatibles, com també ho són els de senador i diputat en el cas de Raül Romeva. En canvi, ERC sí que va haver de substituir Oriol Junqueras i Gerard Gómez del Morral per Núria Picas i José Rodríguez. ■

Departament d'Enginyeria Química, Agrària i Tecnologia
Agroalimentària - UdG

Secció d'Enginyeria Química - Escola Politècnica Superior

**ES CERQUEN PROFESSORS/ES DE TEORIA,
PROBLEMES I PRÀCTIQUES DE LABORATORI**

amb els següents perfils:

1. Operacions bàsiques-Automatització i control de processos
2. Tecnologies del medi ambient-Experimentació en Enginyeria Química

Formació: Enginyers/es o assimilable

Lloc de treball: Escola Politècnica Superior (Universitat de Girona)

Possibilitat d'integració en un grup de Recerca amb una producció científica de 20 publicacions indexades del 1Q/ anuals en els últims cinc anys. Perfil de recerca i transferència tecnològica: nanocel·lulosa

Lloc de residència dels candidats, màxim 70 km de Girona

Retribució segons experiència professional

Resolució immediata de l'oferta

Contacte:

Pere Mutjé 607 24 08 18 (pere.mutje@udg.edu)
Marc Delgado 681 21 71 44 (m.delgado@udg.edu)

ERC retreu que la mesa "s'ha extralimitat"

■ Ahir va presentar al Congrés l'escrit de reconsideració a la suspensió dels presos

Òscar Palau
BARCELONA

El grup d'ERC al Congrés va presentar ahir l'escrit de reconsideració contra la decisió de la mesa de suspendre de funcions el seu líder, Oriol Junqueras, i els altres tres diputats presos, fet que entén que pot vulnerar el dret a representació política recollit en l'article 23 de la Constitució i el

Conveni Europeu dels Drets Humans. ERC entén que la mesa s'ha "extralimitat" perquè s'ha basat en l'aplicació d'una "norma de naturalesa processal", l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal, quan "cap" de les comunicacions oficials del Suprem a la cambra ho demanava, tot i que fins i tot la fiscalia ho va instar. El text recorda que la mesa "s'ha atorgat facultats jurisdiccionals que no li pertocquen", ja que la seva funció és només "qualificar, d'acord amb el reglament, escrits i documents d'índo-

la parlamentària". Per això tampoc comparteix la deducció de la secretària general del Congrés que la petició "és implícita" en les comunicacions que van rebre del Suprem.

ERC també recorda que l'article 21.1.2 del reglament, que invocaven els recursos del PP, Cs i Vox, apunta que són exigibles tres requisits per a la suspensió, i que un no es dona. En concret, l'aprovació prèvia d'un suplicatori, un permís especial votat per tota la cambra per aixecar la immunitat als diputats. El Suprem va considerar que aquest no calia perquè el judici ja està en marxa i només hauria estat necessari en un moment processal anterior. L'escrit, així, exigeix a la mesa que "no pot ignorar que cal una interpretació restrictiva" del 21.1.2 en tractar-se d'una norma "que limita drets fonamentals". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Nova crida a seguir omplint la caixa de solidaritat

■ Volen aconseguir 700.000 euros per aixecar els embargaments dictats ara pel jutjat 13, però temen que caldran més aportacions ■ Ja han recaptat 12 milions des que es va crear, fa dos anys

Òscar Palau
BARCELONA

L'Associació Foment de la Caixa de Solidaritat va fer una nova crida ahir, aprofitant la jornada de reflexió, a continuar fent donacions per cobrir les fiances que la repressió judicial segueix imposant als acusats d'organitzar l'1-O. Després que en els últims dies hagi acabat d'ingressar els 5,8 milions que el jutjat 13 de Barcelona va exigir a una trentena de servidors públics, ara la fita prioritària és aportar els 700.000 euros que s'han cobert amb l'embargament de propietats a 17 dels acusats, a qui aquesta

setmana també han bloquejat els comptes corrents, mesura aquesta que denuncien per exagerada i que confien que el jutjat aixequi demà mateix. Tot i això, l'entitat ja creu que segurament amb aquests diners no n'hi haurà prou i que en caldran més. "Temem que això no s'acaba, hem de mantenir el múscul per poder fer les reparacions que calgui", assegurava el seu vicepresident, Ernest Benach, que, més enllà de revelar una aportació de 100.000 euros de l'Associació Catalana de Drets Civils que agrupa familiars de presos i exiliats, evitava concretar l'estat dels comptes.

Mauri, Benach, De Gispert i Paluzie, ahir, a la seu del Col·legi de Periodistes de Catalunya ■ ACN

"Com més informació donem, més altes són les fiances", denunciava, mentre recordava que, des que es va crear, fa dos

anys, arran de l'actuació del Tribunal de Comptes contra els impulsors del 9-N, ja han recaptat uns 12 milions per a fiances.

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, repriminava els processos paral·lels en marxa al Suprem, que ja va imposar una fian-

ça de 2,1 milions, i al jutjat 13, que n'ha imposat una altra de 5,8 pels mateixos fets, per la qual cosa en principi la caixa només en va ingressar 3,7. Al final, però, ha hagut de posar els restants tot i que espera encara resposta al recurs presentat per denunciar precisament la doble imposició. Tot plegat, la mateixa setmana que les pèrites judicials que van redactar l'informe en què la secretària judicial del 13 –la mateixa, per cert, implicada en els fets del 20-S a Economia– basa la nova fiança de 5,8 milions, van xifrar davant del Suprem ara en 917.000 euros la suposada malversació. "Tot això no quedarà impune, és una vulneració molt greu de drets que tindrà condemna d'organismes internacionals", sentenciava Paluzie. El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, refermava el "compromís" de fer costat als perseguits, perquè "la repressió busca que les persones agafin por", i no es pot permetre per prosseguir el procés republicà. ■

La Fira per remenar, triar, comprar i gaudir

FIRANOIA

Fira multisectorial de la comarca al centre d'Igualada

66a EDICIÓ

Amb Drons, Escacs, Play station, Caminada popular, Petanca, Robòtica i molt més...

31 de MAIG al 2 de JUNY de 2019

ORGANITZA: FIRA D'IGUALADA

EN CONVENI AMB: Ajuntament d'Igualada Departament de Dinamització Econòmica

COL·LABORA: Iguana, Volkswagen, Audi, Skoda, Diputació Barcelona

www.servismo.es

www.firanoia.cat